

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/235/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613208196
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613208196.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: COFIDIS, a.s., so sídlom v Bratislave, Suché mýto 1, IČO: 36 816 337, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Žabotova 2/B, IČO: 36 866 881, proti žalovaným: 1. L. T., O.. XX. XX. XXXX, bytom X. G. U., U. XXX/X a 2. L. T., O.. XX. XX. XXXX, bytom X. G. U., U. XXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 2.758,08 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. a 2. rade sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 12. 08. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade splnenia povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 2.758,08 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 01. 12. 2008 uzatvoril žalobca so žalovanými zmluvu o revolvingovom úvere č. 70243049, týmto dňom nadobudla zmluva o úvere účinnosť, nakoľko došlo zo strany žalovaných k prijatiu návrhu zmluvy o úvere, ktorý žalobca predložil žalovaným tak, že ho zaslal na adresu uvedenú žalovanými v žiadosti o uzavretie zmluvy. Návrh zmluvy o úvere a všeobecné obchodné podmienky obsahovali najmä údaje o výške úverového limitu, úrokovej sadzbe - 2,14 % mesačne, poisťom, hodnotu RPMN 29 %. Žalobca po posúdení predložených podkladov vyhodnotil podmienky na poskytnutie úverového limitu a poskytol žalovaným úverový limit vo výške 2.656 eur. Žalovaní v 1. a 2. rade prečerpali celkovú sumu vo výške 3.858,51 eur. Účastníci si v zmluve o úvere a vo všeobecných obchodných podmienkach dohodli nasledovné podmienky splácania úverového limitu, riadnych úrokov: výšku minimálnej mesačnej splátky, dátum splatnosti mesačnej splátky, a to najneskôr do 15. dňa v mesiaci, sadzbu riadneho úroku vo výške 2,14 % mesačne, výšku poisťného za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,65 %. Žalovaní neplnili splátky riadne a včas, čím porušili ustanovenia zmluvy, preto žalobca listom odstúpil od zmluvy o úvere. Poistenie úveru je nepovinné, v prípade ak by si žalovaný neželal byť poistený, túto skutočnosť bol povinný vyznačiť na vyznačenom mieste na zmluve o úvere v časti odmietnutie poistenia. Žalovaní súhlasili s pristúpením k poisteniu, nakoľko skutočnosť, že odmietajú poistenie nevyznačili na vyhradenom mieste na zmluve. Žalovaní uhradili ku dňu návrhu na vydanie platobného rozkazu sumu v celkovej výške 4.749,87 eur. Dňa 16. 07. 2013 zaslal právny zástupca žalobcu žalovaným predžalobnú upomienku, v ktorej žalovaným vyzval na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovaná suma pozostáva z úveru vo výške 2.417,69 eur, úroku za poskytnutie úveru 288,54 eur, poisťného vo výške 51,85 eur.

Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobe písomne nevyjadrili.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 07. 10. 2013, č. k. 5C/235/2013-54 súd žalobu zamietol a žalovaným nepriznal náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho zo dňa 28. 02. 2014, č. k. 8Co/26/2014-92 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

V písomnom podaní zo dňa 25. 09. 2014, doručenom súdu dňa 06. 10. 2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že z výpisu úverového účtu vyplýva, že žalovaní prečerpali za celé obdobie úverového vzťahu 3.858,51 eur a ku dňu doplnenia žaloby uhradili sumu vo výške 4.749,87 eur. Debetné položky žalovaných pozostávajú z čerpanej sumy 3.858,51 eur, úrokov 2.974,55 eur, poisťného 871,03 eur, poplatkov za upomienky 20,48 eur, spolu v sume 7.724,57 eur, kreditné položky predstavujú úhrady 4.749,87 eur a storno úrokov 216,62 eur, spolu 4.966,49 eur. Rozdiel medzi kreditnými a debetnými položkami je 2.758,08 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní boli povinní za poskytnutý úver spolu s úrokom za poskytnutie úveru a poplatkami zaplatiť sumu 7.724,57 eur, doposiaľ zaplatili len čiastku 4.966,49 eur. Z uhradenej sumy boli pokryté poplatky za upomienky vo výške 20,48 eur, na poisťné vo výške 819,18 eur, na úrok za poskytnutie úveru sa započítala suma 2.686,01 eur a na istinu úveru sa započítala suma vo výške 1.440,82 eur. Vzhľadom k uvedenému sú žalovaní povinní doplatiť na úver sumu vo výške 2.417,69 eur, na úrok čiastku 288,54 eur a na poisťné sumu vo výške 51,85 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v 1. rade, listinami, a to zmluvou o revolvingovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, odstúpením od zmluvy, pokusom o zmier, podstatným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/37/2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že je to už dávno, niekoľko rokov dozadu, čo si požičali spolu s dcérou 80.000,- Sk, ktoré až do vyčerpania čestne a poriadne splácali. Po piatich rokoch zistil, že suma, ktorú je potrebné zaplatiť je vyššia ako tá, ktorú zaplatil spolu s úrokmi. Je pravdou, že potom ešte zrealizovali tri alebo štyri menšie výbery. Necíti sa vinný, je to úžernícka spoločnosť, ktorá sleduje len svoje ciele. Je mu ľúto, že niečo také urobili. Môže zodpovedať skutočnosti a byť pravdivé tvrdenie žalobcu, že doposiaľ bola z ich strany uhradená čiastka 4.749,87 eur. Tvrdenie žalobcu, že čerpali sumu 3.800,- eur, môže zodpovedať skutočnosti. Nechcel sa ospravedlňovať, ale bolo to napísané drobným písmom. Niektoré podmienky zmluvy nedostatočne prečítali a vyhodnotili, že sú v ich neprospech. Nejednali v súlade s dobrými mravmi.

Účastníci konania uzatvorili dňa 01. 12. 2008 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úverový limit 80.000,- Sk, ktorý sa žalovaní zaviazali vrátiť žalobcovi prostredníctvom splátok. V zmysle všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, návrh zmluvy o revolvingovom úvere predložil žalobca žalovaným tak, že ho zaslal na adresu, ktorú uviedli v žiadosti o úver. Zmluva o úvere je podľa všeobecných obchodných podmienok uzavretá prijatím návrhu zmluvy o úvere dlžníkom (žalovanými v 1. a 2. rade).

Z listiny zo dňa 31. 01. 2013 bolo zistené, že žalobca odstúpil od zmluvy o revolvingovom úvere evidovanej pod číslom 70243049, na základe ktorej boli žalovaným poskytnuté finančné prostriedky.

Listinou zo dňa 16. 07. 2013 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu oznámil žalovaným, že celý nesplatený úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 70243049 sa stáva splatným z dôvodu, že riadne a včas nesplátili poskytnutý úver a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19. 05. 2014, č. konania 6C/37/2013-81 súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy v Zmluve č. 70243049 uzatvorenej medzi žalobcom (ktorý vystupoval v procesnom postavení žalovaného) a žalovaným (v procesnom postavení žalobcu), je neplatná. Vo zvyšku, v ktorej sa žalobca domáhal určenia neplatnosti čl. 7.2 a 7.3 Všeobecných obchodných podmienok súd žalobu zamietol, keďže žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na tomto určení a tiež z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17. 06. 2014.

V zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu jeho právneho zástupcu a žalovanej v 2. rade, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní.

S prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy súd vo veci rozhodol. Súd nezistil žiadny dôležitý dôvod odročenia pojednávania, žiadna zo strán nevzniesla dôkazný návrh.

Podľa § 3 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom do 10. 06. 2010):

Pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

úverovom limite, ak je stanovený,

ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa § 4 ods. 1, 2 písm. g), j), ods. 3 písm. a), b) Zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom do 10. 06. 2010):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 5 Zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom do 10. 06. 2010):

Ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, 9) ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka:

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V súvislosti s právnym názorom odvolacieho súdu okresný súd uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nepovažuje za neúplné, neurčité či nezrozumiteľné, pretože na ich základe je možné ustáliť, aký skutkový dej má byť predmetom konania. Nebol preto daný dôvod na postup súdu v zmysle ust. § 43 ods. 1 O. s. p.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd žalobu zamietol v celom rozsahu, keď vykonaným dokazovaním nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal (čo nebolo sporné medzi účastníkmi konania), že dňa 01. 12. 2008 uzatvorili účastníci konania zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úverový limit vo výške 2.656,- eur. Nebolo sporné medzi účastníkmi, že žalovaní čerpali celkom sumu 3.858,51 eur. Žalovaným vznikol záväzok riadne a včas splácať poskytnutý úver. Žalovaní nerozporovali tie tvrdenia žalobcu, že celkovo prečerpali sumu vo výške 3.858,51 eur a ku dňu rozhodnutia súdu zaplatili celkovú sumu 4.749,87 eur. Rovnako nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalobca odstúpil od zmluvy o revolvingovom úvere dňa 29. 03. 2013 z dôvodu, že žalovaní nesplácali poskytnutý úver riadne a včas, čím porušili svoju povinnosť.

Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (§ 4 ods. 2 písm. g), j) zákona). V súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V prejednávanej veci zmluvný vzťah založený právnym predchodcom žalobcu a žalovanou neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Zmluvné dojednanie (čl. 4 bod 4.3. VOP) je v rozpore s kogentnou právnou úpravou, vyplývajúcou zo zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednou z obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, medzi ktorú patrí aj predmetný zmluvný vzťah je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou zmluvy dojednanie, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a konečná splatnosť úveru nie je určená, takéto dojednanie je v priamom rozpore so zákonom. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Zo žiadneho ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, že v prípade revolvingového úveru, ktorého zaplatenie je predmetom konania, nemusí predmetná zmluva obsahovať údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti zmluvné dojednanie obsiahnuté vo VOP (čl. 8, bod 8.1), v zmysle ktorého sa zmluva o revolvingovom úvere uzatvára na dobu neurčitú a dlžník (t. j. žalovaná) je oprávnený vypovedať predmetnú zmluvu len za splnenia podmienky, že v čase dania výpovede nemá žiadne (splatné či nesplatné) peňažné záväzky voči veriteľovi (žalobcovi). Uvedené zmluvné dojednanie súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, pretože predmetná zmluva je zo strany dlžníka prakticky nevypovedateľná, resp. je možné ju vypovedať z jeho strany za sťažných podmienok. Je všeobecne známou skutočnosťou, že súdy riešia tisíce prípadov, v ktorých tzv. nebankové subjekty žalujú svojich dlžníkov, z dôvodu neplnenia zmluvných povinností. Uvedené zmluvné dojednanie v žiadnom prípade nezohľadňuje skutočnosť, že sa dlžník môže ocitnúť v tak nepriaznivej finančnej situácii, že nebude schopný plniť svoje záväzky. Napriek tejto skutočnosti však bude naďalej viazaný zmluvou o úvere a odkázaný na vôľu, či nevôľu jeho veriteľa odstúpiť od zmluvy. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere (spotrebiteľskom). Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 5. 2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 2. 2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy

je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. Ďalšou chýbajúcou náležitosťou predmetnej zmluvy je údaj o celkových nákladoch spojených s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

Rovnako v zmluve nie je uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), je v nej uvedený len odkaz na bod 5.4. VOP. Článok 5.4. VOP uvádza len spôsob výpočtu RPMN a je zverejnený na internetovej stránke. Právna úprava § 4 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 258/2001 Z. z. je kogentnou právnou normou, v zmysle ktorej je potrebné poskytnúť ochranu slabšej strane zmluvného vzťahu a s tým spojené všetky relevantné informácie, týkajúce sa uzavretia zmluvného vzťahu. Sankciou neuvedenia RPMN je zákonná domnienka, podľa ktorej je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov ako domnienka nevyvrátiteľná. Tvrdenie žalobcu, že výška RPMN bola v čase uzatvorenia zmluvy 29 % nie je žiadnym spôsobom preukázané, podstatné je, že tento údaj sa v zmluve nenachádza. Pokiaľ ide o listinu (na č. I. 11 spisu) označenú ako príloha 1, 2 a 3, k tejto súd uvádza, že nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že uvedená listina sa vzťahuje na predmetnú úverovú zmluvu, na listine nie je uvedený žiaden údaj, na základe ktorého je možné predmetnú listinu stotožniť a považovať za súčasť zmluvy o revolvingovom úvere, ktorého plnenie je predmetom tohto konania. Je však potrebné zdôrazniť, že ide o listinu obsahujúcu len príkladný údaj o nákladoch a splátkach úveru. Pokiaľ ide o výšku RPMN 29 % (uvedenú v tejto listine), táto výška vychádza z predpokladu, že dlžník spláca včas splátky vo výške 2.999,- Sk v počte 40 (pri úverovom rámci 80.000,- Sk). K absencii údaje o RPMN v zmluve o revolvingovom úvere a k dôsledkom s tým spojených sa vyjadrila aj súdna prax (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 11. 2013, sp. zn. 7Co/136/2013, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 03. 04. 2014, sp. zn. 9Co/104/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 15. 04. 2014, sp. zn. 19Co/64/2013). Z uvedených dôvodov je poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle vyššie uvedeného žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 3.858,51 eur, z tohto dôvodu im vznikol záväzok vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 3.858,51 eur. Podľa tvrdení žalobcu žalovaní uhradili žalobcovi sumu 4.749,87 eur. Z uvedeného je zrejmé, že záväzok žalovaných vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky zanikol jeho splnením. Keďže poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd potom žalobcovi nepriznal úroky za poskytnutie úveru vo výške 288,54 eur.

Súd tiež zamietol žalobu, a to v časti o zaplatenie poistného vo výške 51,85 eur. Právna úprava odstúpenia od zmluvy je obsiahnutá v dvoch kódexoch, a to v Obchodnom zákonníku a v Občianskom zákonníku. Podľa ust. § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Označený právny predpis ustanovený v § 351 ods. 1 umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán, alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Na rozdiel od uvedeného, Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ust. § 48 ods. 2 spravidla spája jej zrušenie, a to s účinkami od začiatku (ex tunc). Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je pre žalovanú ako spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa žalovaná vzdať nemohla. V tejto súvislosti je právne relevantné ust. § 54 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať vopred svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti všeobecné obchodné podmienky upravovali následky odstúpenia odlišne od občiansko - právnej úpravy, uvedené dojednanie je v rozpore s ust. § 54 Občianskeho zákonníka a preto je neplatné. Na zdôraznenie správnosti uvedeného záveru súd zároveň poukazuje na ust. § 5 Zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, pokiaľ ide o potrebu aplikácie občiansko - právnej úpravy odstúpenia od zmluvy. V poznámke k uvedenému ustanoveniu je vyjadrený odkaz na ust. § 48 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k poistnému preto platí, že ak došlo k odstúpeniu od zmluvy ako celku, žalobca nemá nárok ani na poistné (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 02. 2014, sp. zn. 19Co/164/2013 a rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/118/2013 zo dňa 23. 01. 2014)

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Žalovaným, ktorí boli v konaní úspešní v celom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Žalovaní si neuplatnili náhradu trov konania, z tohto dôvodu súd im náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.